

N:o 11.

Ank. till Riksd. Kansli d. 23 April 1869, kl. 2 e. m.

Utlåtande, i anledning af Enkan A. M. C. Karlholms ansökan om eftergift af skuld till Riksbankens Diskontkontor.

Hos Utskottet har enkan A. M. C. Karlholm, under åberopande af sin medelöshet, anhållit om afskrifning af ett lån, stort 600 R:dr R:mt, som hennes numera aflidne man, Distillator C. A. Karlholm, i lifstiden erhållit i Banko-diskontverket, och hvilket efter hans frånfälle blifvit i hennes namn omsatt.

Uti häröfver afgifvet utlåtande har Styrelsen öfver Riksbankens Diskontkontor, med erinran derom att enkan Karlholm redan vid 1865 års riksdag hos Banko-Utskottet gjort ansökan om afskrifning af nämnda lån, åberopat hvad Styrelsen då i afseende på berörda lån anförde, nemligen att lånet utgått mot borgen af Distillator A. Tibell och förfallit till betalning redan år 1853; att enkan Karlholm genom Öfverståthållare-embetets Kanslis utslag den 4 Augusti samma år blifvit för lånet ålagd betalningsskyldighet, men vid tid efter annan anställda utmättningsförsök befunnits sakna all tillgång, njutande sitt uppehälle genom sina äldsta döttrars arbetsförtjenst; att, sedan löftesmannen gjort konkurs och Bankens fordran deri bevakats och genom dom faststälts, men konkursmassan icke lemnat någon tillgång till utdelning, verkställighet af konkursdomen blifvit hos Öfverståthållare-embetets Kansli sökt och genom dess utslag den 11 Oktober 1855 beviljad, hvarefter undersökning för fordringens uttagande vid särskilda tillfällen, sednast år 1863, hos löftesmannen egt rum, dervid han, i saknad af utmättningsbar tillgång, vitsordats endast för annan persons räkning sköta en distilleringsrörelse och derigenom med svårighet kunna försörja sig och sin familj; att, hvad beträffade frågan om eftergift af enkan Karlholms ifrågavarande skuld, det visserligen förefunnes föga utsigt, att hon skulle blifva i tillfälle att galdta densamma, och att de omständigheter, hon till stöd för den sökta afskrifningen anført, syntes bevakande, men att då, i händelse denna ansökning bifölles, Bankens fordringsrätt hos löftesmannen äfven skulle upphöra, och hvarken denne sjelf sökt afskrifning, ej heller tillräckligt talande skäl för en sådan eftergift, hvad honom beträffade, dittills förekommit, Styrelsen vid sådant förhållande och då på Styrelsen ankomme att efter om-

ständigheterna inskränka de exekutiva åtgärderna mot sökanden, ansåge sig för det dåvarande icke böra tillstyrka bifall å ansökningen, erinrande Styrelsen tillika att Banko-Utskottet vid 1865—1866 årens riksdag, i öfverensstämmelse med Styrelsens nu anförda yttrande, förklarar sig icke finna ansökningen böra till någon åtgärd för-
anleda.

Då emellertid år 1868 förnyad undersökning hos Tibell egt rum, hvarvid, enligt vederbörande förrättningsmäns den 29 September nämnda år afgifna och till Banken inkomna intyg, utrönts, att Tibell saknade all tillgång till skuldens gäldande, och att han, som i följd af slag vore lam och oförmögen att med det ringaste till sitt uppehälle bidraga, njöte underhåll af sin son, Slussinspektoren vid Hjälmare kanal A. Tibell, hos hvilken han dåmera vistades; och då, jemlikt vid ansökningen fogadt bevis af Komministern i S:t Clara församling här i staden J. W. Beckman, enkan Karlholm, som vore född den 30 Juli 1806, med fyra hemmavarande sjukliga döttrar befunne sig i högst medellösa lefnadsvilkor och derföre åtnjöte understöd från pensionsinrättning inom församlingen, samt löftesmannen förre Distillatorn A. Tibells oförmåga att kunna skulden betala, genom den hos honom nyligen hållna undersökning, måste anses vara ådagalagd, hade Styrelsen öfver Diskontkontoret funnit sig nu ega giltig anledning att ansökningen understödja och sålunda hemställt, att Bankens förenämnda fordran hos enkan Karlholm måtte eftergifvas och ur räkenskaperna få afskrifvas.

I betraktande af hvad Styrelsen öfver Diskontkontoret sålunda upplyst och an-
fört, finner Utskottet sig böra vördsamt hemställa,
att Diskontkontorets ifrågavarande fordran hos enkan A. M. C. Karlholm må eftergifvas och ur Diskontkontorets räkenskaper få afskrifvas.

Stockholm den 23 April 1869.

J. v. Schwerin.

Utskottets Ordförande.